

התסביך הצלבני

אך מן הדין כי נרחיב את הדיבור על תיאוריה כוללת, אשר הערבים פיתחו לפני שנים רבות, כמעט מהתחלת המאבק, ושהם נאחזים בה ביתר שאת לאחר מפלותיהם. אני מתכוון ל"תיאורית הצלבנים". ביסודה מונחת השנאה, פשטנית מאוד, בין התנועה הציונית ומדינת ישראל היהודית לבין מסעיה הצלב ומלכות ירושלים הנוצרית. זהו תסריט מצודד לב ערבים, מה גם שהוא מסתיים ב"הפיאנד" – במפלתם של הצלבנים.

וכך רואים הערבים את התסריט הצלבני: הנוצרים רצו לכבוש את ארץ-הקודש, להשתלט עליה, להחריב את קדשי האיסלם בארץ ולגרש את תושביה הערבים. הם גייסו לוחמים והון באירופה וברחבי העולם הנוצרי. הם ניצלו את חולשת העולם הערבי ואת התהפוכות אשר עברו עליו באותה תקופה, במאות ה-11 וה-12. לצלבנים היתה עדיפות התחלתית בנשק ובציוד מודרני. הם הפתיעו את הערבים בבואם מצפון ומים והתבססו באזור החוף. הם הכו בערבים וניצחום, הם כבשו את ירושלים וחיללו את קדשי האיסלם. הם השפילו ודיכאו את הערבים, הם הקימו את מלכות-ירושלים הצלבנית, הם ביצרו את הארץ והתכוונו להחזיק בה לעולמים, הם רצו להתפשט, ואמנם התפשטו, יותר ויותר, פרצו צפונה, מזרחה ודרומה, הם הגיעו למזרח הירדן, כבשו חלקים מסוריה ומהלבנון, הם כבשו את המוצא למפרץ עקבה וליסוף ומשם רצו להתפשט בדרך הים דרומה, הם תפסו משלטים אסטרטגיים במבוך את מצרים – בימת ברדויל אשר בצפון סיני.

בית ספר שדה כפר עציון

ומתנדבים. הערבים ניסו כמה פעמים להכות בהם ולשחרר את ארצם מעול הצלבנים, אך הוכו. עברו כמאתים שנה, הצלבנים הלכו והתנוונו. הם רבו ביניהם, כת עם כת ומסדר עם מסדר. הערבים עבדו בכל עבודה קשה, בשדה, בסדנה ובבנין, ואילו הצלבנים נעשו רכרוכים ומפונקים. הם לא הסתגלו לאקלים ולנוף, כי מעולם לא היו חלק ממנו. הם היו ונשארו נטע זר בארץ.

לערבים קם מנהיג ומצביא דגול – צלאח א־דין. הוא איחד את הערבים לכוה לוחם ולעם אחד. הוא למד לדעת את חולשות הצלבנים ואת נקודות-התורפה שלהם. הוא השתמש בשיטות-לחימה יותר מתאימות ויותר מודרניות משלהם. הוא הסיק לקחים משגיאות קודמיו. הוא אזר עוז והחל להכות בצלבנים מכות קשות ולהביסם פעם אחר פעם. בקרב-הכרעה מרשים עם צבאותיהם המסור-בלים וכבדי-התנועה בקרני-חיטין שליד טבריה השמיד את כוחם העיקרי, שם קץ לאפיזודה הצלבנית ושיחרר את הארץ מעולם.

מה, איפוא, פשוט יותר מאשר לראות בדרך זו את התסריט הציוני: הציונים רצו לכבוש את ארץ-הקודש, להשתלט עליה, להחריב את קדשי האיסלם ולגרש את תושביה הערביים. הם גייסו לוחמים והון באירופה וברחבי העולם היהודי, הם ניצלו את חולשת העולם הערבי ואת התהפוכות אשר עברו עליו במאות ה־19 וה־20. לציונים היתה עדיפות התחלתית בנשק ובציוד מודרני. הם הפתיעו את הערבים, הם באו ממערב ובדרך הים והתבססו באזור החוף. הם הכו בערבים וניצחום. הם כבשו את ירושלים וחיללו את קדשי האיסלם. הם השפילו ודיכאו את הערבים, הם הקימו את מדינת ישראל הציונית, הם התבצרו בה והתכוונו להחזיק בה לעולמים. הם רצו להתפשט, ואמנם התפשטו יותר ויותר, הם פרצו צפונה, מזרחה ודרומה. הם הגיעו למזרח-הירדן וכבשו חלקים מסוריה והלבנון. הם כבשו את המוצא למפרץ עקבה וליס-סוף. הם כבשו את כל חצי-האי סיני, הגיעו לתעלת-סואץ והתחילו מאיימים על לבה של מצרים. הציונים היו עושי-דברן של המעצמות האימפריאליסטיות: של בריטניה, ולאחר-מכן של ארצות-הברית, אשר חיפשו לעצמן מאחזים, שוקים ואוצרות-טבע במזרח התיכון.

העולם היהודי העשיר עזר להם ככל יכלתו והזרים אליהם כסף, נשק ומתנדבים. הערבים ניסו כמה פעמים להכות בהם ולשחרר את ארצם מעולם, אך הוכו.

ובשלב זה ממשיכים הערבים באנלוגיה ומגיעים ל"הפי-אנד": יעברו שנים ("מאה שנה", "מאתים שנה" ויותר), הציונים ילכו ויתנוונו. הם יריבו ביניהם, מפלגה עם מפלגה, גוש עם גוש. הערבים אשר בקרבם

בית ספר שדה כפר עציון

יעבדו בכל עבודה קשה בשדה, בסדנה ובבנין, והיהודים ייעשו רכרוכים ומפונקים. הם לא יסתגלו לאקלים ולנוף, כי מעולם לא היו חלק ממנו. הם היו וישארו נטע זר בארץ.

וכאן מגיע הסוף המיוחל: ואז יקום לערבים מנהיג ומצביא גדול, הוא יאחד את הערבים לכוח לוחם ולעם אחד. הוא ילמד את חולשות הציונים וידע את נקודות התורפה שלהם. הוא ישתמש בשיטות הלחימה המתאימות והמודרניות ביותר. הוא יסיק לקחים משגיאות קודמיו, הוא יאזור עוז ויחל להכות ביהודים מכות קשות ויביס אותם פעם אחר פעם. הוא יפגוש את צבאותיהם ובקרבה הכרעה מרשים ישמיד את כוחם העיקרי, ישים קץ לאפיזודה הציונית וישחרר את הארץ מעולם.

התיאוריה הצלבנית משמשת לערבים מקלט פסיכולוגי לברוח אליו מהמציאות הקשה והמכאיבה של העבר, ההווה ואף של העתיד הקרוב, שכן אם המדובר הוא על עוד מאתיים שנה, מה ערך יש למה שיקרה היום, מחר ובעוד שנה־שנתיים. יבוא יום, כך סבורים ומשכנעים את עצמם המחזיקים בתיאוריה זאת, וההיסטוריה תחזור על עצמה. בחיק העתיד יינלד צלאח אדין חדש והוא יביא את הגאולה – את השמדת מדינת היהודים.

יעבדו בכל עבודה קשה בשדה, בסדנה ובבנין, והיהודים ייעשו רכרוכים ומפונקים. הם לא יסתגלו לאקלים ולנוף, כי מעולם לא היו חלק ממנו. הם היו